

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

og det er kulturpolitisk en forkert satsning med det samlede investerings- og bevillingsbehov, jeg har omtalt, at forskubbe balancen i det samlede kulturelle udbud så væsentligt til fordel for et enkelt medium. Udbygningen må ske etapevis og i andre former, der ved siden af at forudsætte væsentlig mindre investeringer bedre kan indpasses i den aktuelle kulturpolitiske tankegang, og som rummer fordele, der rækker ud over selve dette at øge programudbudet. Jeg tænker på mulighederne for nordisk samarbejde, som brede kredse i folketinget er enige om at tillægge betydelig egenverdi i denne sammenhæng. Og jeg tænker på mulighederne for regional og lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som er et centralt led i den lokale aktivisering, som i dag er et af hovedmålene i kulturpolitikken.

Nordisk samarbejde.

Det nordiske radio- og fjernsynssamarbejde har som bekendt ofte været debatteret i Nordisk Råd med varme anbefalinger som resultat.

Mere sjældent er det forekommet, at spørgsmålet har været drøftet i de nationale parlamenter.

Personlig tillægger jeg de mange drøftelser i Nordisk Råd en meget stor værdi. De har ført til, at vi står med en række værdifulde nordiske betænkninger, som giver basis for, at vi i dag — eller dog i morgen — har god mulighed for at tage stilling til, om der i Danmark kan og bør iværksættes en øget spredning af nordiske programmer.

Jeg tænker på den værdifulde og omfattende betænkning „TV — Radio i Norden“, som i 1972 blev afgivet af radiofonierne, på betænkningen „Naboland-TV“, som i april 1974 blev afgivet af en gruppe nedsat af de nordiske radio- og televerkschefer, på den rapport fra televerkschefernes nordiske kabel-TV-komité, som blev afgivet i januar 1975, og endelig på den slutrapport: „TV över Gränserna“, som, også i 1975, blev afgivet af Nordisk Ministerråds tv-komité.

Efter de mange rapporter og betænkninger består der i princippet 3 muligheder for at åbne for en øget spredning af nordiske tv-programmer i Danmark.

På kort sigt er der mulighed for at iværksætte en fremføring ved radiokæder af svensk

tv eller andre nordiske programmer til — allerede eksisterende — kabelanlæg i byområder, hvor nabolandsprogrammer ikke kan tages ned fra luften.

Flere byer i Midt- og Nordvestjylland har vist interesse for på denne måde at få øgede valgmuligheder i tv.

Under forudsætning af, at en sådan service kan ydes af vort post- og telegrafvæsen uden at gribe forstyrrende ind i de mange andre teletjenester, som skal varetages, og i tjenestens langtidsplanlægning, har jeg både som kulturminister og som trafikminister svært ved at se, hvorfor man ikke — hvis den politiske vilje er til stede — skulle give befolkningen i de nævnte områder et øget udbytte af meget betydelige private investeringer, der er foretaget i kabelanlæggene.

En anden sag er, at en sådan nordisk programservice kun vil komme en begrænset del af befolkningen til gode, og at det derfor må overvejes, om ikke udgifterne hertil gennem de respektive kommuner bør betales af de kabelabonnenter, der lokalt kommer til at nyde godt af det øgede programudbud, og ikke af statskassen.

Dernæst kan vi for en investeringsudgift i størrelsesordenen 225 mill. kr. udbygge et tv-2 sendenet, som kan anvendes til spredning af et tv-program fra et andet nordisk land eller til at bringe et af Danmarks radio tidsforskudt redigeret udvalg af nordiske programmer.

Skulle man føle sig tøvende over for, om et redigeret nordisk tv-program 2 opfylder befolkningens ønsker om øgede valgmuligheder i tv, må man gøre sig klart, at løsningsmuligheden — fra en økonomisk synsvinkel — fremstår som den mest realistiske udvej for gradvis at introducere et dansk tv-2. Programmet kunne suppleres med andre fremmedproducerede udsendelser og, efterhånden som de økonomiske muligheder opstod, også med dansk-producerede udsendelser.

På en lidt længere sigt har vi satellitmulighederne. Det, der her kan komme på tale, er, at hvert nordisk land via en satellit, som dækker det enkelte land, får rådighed over måske 4 tv-kanaler. Kanalerne kan anvendes enten til nationale tv-programmer eller til transmission af et eller flere nabolandsprogrammer.

I betænkningen „TV över Gränserna“ mente man ikke, at satellitmulighederne